



До маја 2007 године Илија Јуришић је био безначајни маргиналац. Све док га правосудна машинерија Републике Србије није препознала као ратног злочинца и ухапсила на београдском аеродрому. Медији су објавили да је ухапшен један од осумњичених за злочин на Брчанској малти у Тузли, код нас познатији као „Случај тузланска колона“.

Подсећања ради,реч је о нападу паравојних и параполицијских снага Босне и Херцеговине на колону ЈНА која се извлачила из Тузле. Радило се о деловима моторизоване бригаде које су се према (наводном) споразуму власти СРЈ и БиХ повлачиле из града.

Та војна колона је у делу града који се назива Брчанска малта нападнута из заседе, а најмање 51 војник и старешина ЈНА том приликом је изгубио живот. До дана данашњег није познато ко је наредио напад на колону. Тужилац Владимир Вукчевић и његов помоћник Милан Петровић тврде да је то био Илија Јуришић.

Одржано је суђење пред Већем за ратне злочине београдског окружног суда,саслушани су многобројни сведоци,многи нису прихваћени, а Илија Јуришић је осуђен на 12 година затвора. Таква пресуда је изазвала негативне реакције на свим странама. Босанска страна тврди да је пресуда политички мотивисана и донета на основу лажних доказа. Српска страна пресуду од 12 година робије за учешће у ратном злочину чији резултат је 51 жртва сматра смешном и резултатом притиска оних који хоће да нас мире и пацификују на „силу Бога“. Соња Бисерко и њена НВО мисле да је оваква пресуда доказ да у Србији судови нису независни и да се пресуде доносе по диктату политичара.

Гутајући кнедлу – морам да се сложим са овом антисрпском сподобом. Једино бих додао да кад неко не зна шта би почео са дипломом правног факултета – треба да оде у ДС и кандидује се за тужиоца. Ако уз диплому има иоле талента за читање мисли страначких вођа, блистава каријера му је осигурана. Данас тужилац, сутра државни секретар, а онда, онда је небо граница...

Јавно мњење у Србији како-тако је и обавештавано о току овог суђења све до доношења

првостепене пресуде. После тога прешло се на друге интересантне ствари, на нову сезону „Фарме“, на препуцавања старих и нових радикала, на Мондијал, а на „једно уво“ пратили смо поступак вођен пред Вестминстерским судом у Лондону против Ејупа Ганића по захтеву за изручење које је затражила Србија... Србија је спор пред британским судом изгубила, Ганић је слободан ко 'тица, а нама је речено да је британском судији ово био задњи предмет пред одлазак у пензију и да му се због тога није посветио на прави начин. То јест – да је срочио пресуду на штету Србије, поготово јер је пред собом имао мишљење хашког суда које каже да је „колоне ЈНА која се кретала Добровољачком улицом била легитимни војни циљ...“...

Ток суђења пред Апелационим судом у Београду по жалби Илије Јуришића које је почело 22. септембра ове године, не даје основе да верујемо да се то у Лондону одиграло онако како нам је својевремено представљено. Исто тако, бојим се да ће Илија Јуришић – ратни злочинац са Брчанске малте отићи трагом Ејупа Ганића – ратног злочинца из Добровољачке, право у слободу. А отићи ће, јер у тужилаштву за ратне злочине седе политички полтрони, нестручни и некомпетентни квази адвокати. Наши мејнстрим медији о овом суђењу не извештавају, то је препуштено „Пешчанику“, „Е-новинама“ и „Гласу Српске“, док сам од страних запазио репортаже РСЕ и Дојче Веле.

Знате ли драги Срби и Српкиње да је британски судија одбио србијански захтев за изручење Ганића јер су адвокати одбране доказали да није постојао никакав споразум између власти СРЈ и БиХ о безбедном проласку колоне ЈНА кроз Добровољачку улицу?

Да је помоћник тужиоца за ратне злочине Милан Петровић лагао пред Већем за ратне злочине окружног суда у Београду када је тврдио да је Илија Јуришић наредивши да се отвори ватра на колону ЈНА у Тузли прекршио споразум о безбедном проласку те колоне кроз град, е тако користећи недозвољене начине оружане борбе извршио ратни злочин, а да је судско веће верујући на реч помоћнику тужиоца, без увида у текст (наводног) споразума донело осуђујућу пресуду за оптуженог?

Да је срамна пресуда београдског суда Илији Јуришићу, а не некакво „мишљење“ хашког трибунала определила британског судију да ослободи Ганића?

И на крају, да ће по свему судећи пресуда Апелационог суда по Јуришићевој жалби бити ослобађајућа, јер Тужилаштво за ратне злочине заузето претрагом терена у потрази за жртвама српских ратних злочинаца нема времена да проналази сведоке и доказе који

могу да терете Јуришића, Ганића, Орића, Харадинаја,и друге крволоке?

Ово је још један тежак ударац државном интересу и народном достојанству који смо добили од оних који би требали да их штите. Тачније,од оних који су преплаћени да их штите. То ли су они „стручњаци“ за које је први „демократски“ министар правде др. Владан Батић тражио (и добио) астрономске плате како их криминалци не би могли подмићивати?!

Јесу ли то „најбољи од најбољих“ који не могу да обезбеде доказе ни против ноторних злочинаца попут Ганића и Јуришића? Па Ганићеве команде зликовцима из Добровољачке преко „Мотороле“ сви смо својим ушима чули.

На овом новом Јуришићевом суђењу сведок је изјавио да је чуо Јуришићеву команду за отварање ватре, али да „то није важно, јер то нико други није могао чути пошто је само он имао средство везе...“,односно – да Јуришић као неко ко није био у ланцу командовања није имао право да нареди тако нешто. Наравно, ником није пало на памет да пита сведока како то да оперативни дежурни у Центру јавне безбједности Тузла није у ланцу командовања. Дакле,сведоци су очигледно „тамо где треба“ припремљени да сведоче на начин који искључује Јуришићеву одговорност.

Са друге стране, српски тужилац се на суду понаша као незаинтересовано. Зна се да ће бити онако како „газда каже“, па нема смисла трошити се и доказивати било шта. А ако неко буде имао примедби на аљкавост, нерад и нестручност, увек нам могу показати податке о осуђеним Србима као доказ да Тужилаштво ради.

Овог пута нећемо о генералима ЈНА који су потчињене слали у сигурну смрт говоривши им да је све договорено.

А када Јуришић отпутује у Тузлу која му спрема дочек на отвореној сцени, председник Србије коначно може позвати свог ахбаба Силајџића да нам заједно хракну у бркове. Према свецу и тропар.

На истом задатку

Пише: Драгослав Павков
понедељак, 27 септембар 2010 21:00

И за крај да појасним.

Првостепена пресуда Илији Јуришићу је срамна јер је донета на основу доказа који је прихваћен али га нема у спису. За осуђујућу пресуду неопходни су докази о кривици, а тужилац који не може да нађе доказе треба да нађе други посао.

Хоћемо ли се икад уозбиљити питам се?

<http://standard.rs/-cvijanovi-vam-preporuuje/5503-lekcije-ratnog-zloinca-srbija-je-glavni-problem-u-regionu-jo-je-previe-jaka.html>

<http://www.tip.ba/2008/12/23/svjedoci-optuzbe-ko-je-ilija-jurisc/>

http://www.depo.ba/front/dokazano_-_ilija_juri~s-i~-c-_osu~d-en_na_osnovu_la~z-nih_dokumenata!

<http://www.e-novine.com/srbija/vesti/40873-Sluaj-Jurii-Zavretak-pretresa-odloen-oktobar.html>

<http://www.dw-world.de/dw/article/0,,6030852,00.html>